

Tanúság

A NAGYMAROSI EGYHÁZKÖZSÉG HÍRLEVELE

XVIII. évf. 2013. NYÁR

Pünkösöd, az egyház születésnapja

Milyenek álmodom én egyházunk jövőjét ?

Szeretném itt megosztani néhány gondolatomat: Olyan egyházat szeretnék, amelynek minden tagja személyes egységet él meg Krisztussal, övele, őáltala és őerte él; mint akik megtalálták a „kincset”, és azt semmivel nem hajlandók felcserélni, akik benne élnek Krisztusban, mint a szőlővessző a szőlőtőben. Aminek tagjai Jézus vágyát teljesítik, a kölcsönös szeretet egységét élik, hogy elhiggye a világ: az élő Krisztus köztünk van.

Olyan egyházat szeretnék, ahol a liturgia nem vallásos cselekedet, hanem a köztünk élő Krisztus ünnepe és kegyelmi kiáradása, ahol Jézusban válik eggyé az ünneplő közösség. Ahol nem csak az Eucharisziában, hanem egymásban is találkoznak Krisztussal

Olyan egyházat szeretnék, ahol a szentháromságos élet, amelyre eredendően teremtve vagyunk, a természetes létállapot, amelyben mindannyian boldogan éljük az életünket, amelyről merünk tanúságot is tenni a világ előtt, és nyitottak vagyunk minden kereső ember befogadására.

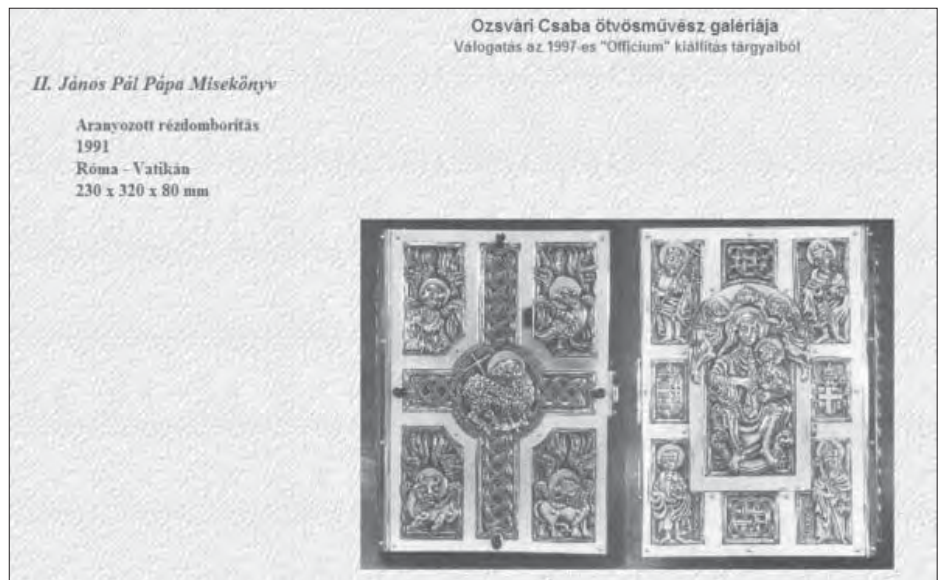
Olyan egyházat szeretnék, aminek tagjai komolyan veszik a keresetségi ígéreteiket = "kilógnak a sorból", más az életmódjuk, mint a környezetüké.

Olyan egyházat szeretnék, ahol a plébános megkapja és éli az egység karizmáját, és engedi világi testvéreinek, hogy éljenek saját karizmájuk szerint, és, így együtt építsék a krisztusi közösséget.

Olyan egyházat szeretnék, ahol a mozgalom élő és természetes tagjai a plébánia közösség életének és saját karizmájuknak megfelelően hozzájárulnak annak építéséhez.

Olyan egyházat szeretnék, ahol a plébános együtt dönti el világi testvéreivel, hogy az életszentségre törekszik, és így egymást segítve növekednek.

Olyan egyházat szeretnék, ahol a plé-

bániai közösség az Ige és a szentségimádás vonzásában él, és nem tenni akar elsősorban, hanem Krisztus élő jelenlétének hordozójává válni.

Olyan egyházat szeretnék, ahol a plébánia életében a felnőtt- és vezetőképesség, illetve a plébános körüli mag képzése prioritást kap. Alkalmassá válva így arra, hogy elkérjék Istentől az ő, rájuk vonatkozó akaratát.

Olyan egyházat, plébániát szeretnék, melyben lobog a Szentlélek lángja, duzzad az ő erejétől és az Atya iránti szerelmétől.

Olyan egyházat, plébániát szeretnék, ahol az Eukarisztia vasárnapi megünneplése a plébánia közösség szíve és legféltettebb kincse.

Olyan egyházat szeretnék, ami meghívó egyház. Krisztus szabadságával, Isten örömét ragyogja, és az ő kedves eszendejének meghirdetője az emberek számára.

Olyan egyházat szeretnék, melynek egyetlen biztonsága, gazdagsága és boldogsága az ő Krisztusa.

Ami krisztusi (nem intézmény, szervezet, hivatal, hanem maga Krisztus titokzatos Teste). Ami Krisztusban él, táplálkozik és gyümölcsozik.

Ahol tudják és folyamatosan tudatosítják azt, hogy benne élünk, mozgunk és vagyunk. Azt, hogy nélküle semmit nem tehetünk, legfeljebb látszattervényességeket. Azt, hogy maradandó gyümölcset, hatvanszoros, százszoros teremést csak belőle erőt merítve, őt befogadva, hozhatunk.

Ami le nem veszi szemét Krisztusról. Ami folyamatosan keresi és teszi a Szentlélek útmutatásait, nem hagyatkozik emberi bölcsességekre. Ami egyszerű, mint maga Jézus és a názáreti család volt, életvitelében, működésében, tanításában. Ami tudja, hogy gyarló, esendő (kincset törekeny cserépedényben hordozva), mégis Krisztus tanításának engedelmeskedve igyekszik só, kovász, világosság lenni a világ szolgálatában. Mely megtörtségében és szegénységében is hűséges jegyesi ígéretéhez.

ISTVÁN ATYA

Városunkért virrasztva

„Bizony mondom néktek, ha ketten egyetértően kérnek a földön valamit, bármi legyen is az, megkapják mennyei Atyától. Ahol ugyanis ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük.” **Mt 18,19-20**

Vasárnap az esti szentmisén a pünkösdi programok hirdetésén hallottuk, hogy Szentlélek-váró virrasztás és közös ima lesz városunkért pünkösöd előestéjén, a Kálvárián. Természetesnek tartottuk, hogy részt veszünk rajta, mivel mindketten születésünktől fogva itt élünk, és szeretjük városunkat. Aznap családi kiránduláson voltunk Szegeden, de úgy intéztük, hogy az indulás időpontjára hazaérkezzünk.

Nem sokkal este nyolc óra után indult a lelkes kis közösség (a legfiatalabbaktól az idősebb korosztályig). Legtöbben gyalog, néhányan autóval. Felfelé haladva a lépcsőn egy szál pünkösdi rózsával és egy szál égő gyertyával a kezünkben Jézusról szóló dalokat énekeltünk, lejjebb még erőteljesebben, a lépcsősor vége felé már visszafogottabban.

A virrasztáson – nagy örömünkre – részt vett néhány református testvérünk, mivel ők is fontosnak tartották a közös virrasztást városunkért. A Kálvária-domb oldalsó tisztásán álltunk meg. Megpendültek a gitárok és a közös ének szállt az ég felé. István atya lehetőséget adott egyéni hálaadások és fohászok megfogalmazására. Többen is éltek ezzel a lehetőséggel. Megható volt hallani az őszinte megnyilatkozásokat. Mi ketten magunkban kértük a Jóisten áldását városunkra.

Közben leszállt az este, és sötét palástot borított a városra. Gyönyörködhattunk az apró fényekkel megvilágított festői szépségű Dunakanyarban. Mindannyian hálát adhatunk a Jóistennek, hogy ilyen csodás környezetben élünk. Az imák közötti csendben hallgattuk a madarak énekét és a tücskök ciripelését, mintha ők is Istent dicsérték volna.

Ezután átsétáltunk a kápolna melletti kereszthez. Körben állva elmondtuk a Miatyánkot, majd egyenként elhelyeztük a pünkösdi rózsákat a kereszt tövében.

Ezen a szép estén átélhettük az együttlét örömét és a közös imádság erejét. Felnéztünk idősebb testvéreinkre, és mély tiszteletet éreztünk irántuk, hogy erőt és fáradságot nem nézve, részt vettek a virrasztáson szeretett városunkért. A kicsik kedves színfoltjai voltak a csapatnak, és hősiessen kitartottak.

Másnap a reggelinél felidéztek az előző este élményét. A kálvária közelében lakunk, újra odasétáltunk és vízbe helyeztük a virágokat, hogy tovább hirdessék pünkösöd üzenetét.

RUDOLF HÁZASPÁR

Árvízi tapasztalatok

Valaki 8 000 forintért vett zoknit, amikor megtudta, hogy a katonáknak szüksége van rá.

Az összefogás, összetartás, összedolgozás élményét átélhettük megint együtt, akár a segítő, akár a megsegített oldaláról. Kérünk kicsit és nagyot, kemény munkást és bármilyen egyszerű szolgálatot vállalót, írja meg, mit tapasztalt, mit őriz, mit változott a veszély hozta összefogás napjaiban.

Kérünk, kedves olvasó, terjeszd ennek a hírt, lehetőségét. Következő számunkban így szeretnénk nyilvánosságot adni neked: Jelige: árvízi tapasztalatok. Leveledet a templomi szabadpolc kartondobozába dobhatod vagy: elküldheted elektromos úton a barna@kovacs.pm címre július végéig. Aláírás: álnév, művésznév, becenév, jelige vagy a saját neved.

Kezünkben tüzes parázs

A pünkösdi szentlelkes napok különösen is hívnak minket a megtérésre. A XIV. században Tauler felteszi a kérdést, és meg is válaszolja: "Miért nem vagyunk még szentek? Azért, mert még mindig nem tértünk meg." A megtérés a szív, a gondolkodás megváltoztatását jelenti. Jézus nyilvános működésének első szavai is a megtérésre és az Isten Országában való gondolkodásra buzdítanak.

A franciaországi Notre Dame de Vie közösség a hitoktatással kapcsolatban hirdeti, hogy mielőtt a kicsi gyermekeket a katekézis kérdéseire oktatnánk, előtte el kell vezetni őket a személyes istenélményre. Enélkül nincs motivációjuk, a hitoktatás munkája légvárépítés. A megtérés, mint minden más, a vággyal kezdődik: akarjak megtérni, és kérem a kegyelmet – a többit bízom rá Isten irgalmas szeretetére.

Megkeresztelt emberként meg kell tanulnunk Isten Országának dimenzióiban gondolkodni. Ha már tudom, miért élek, akkor azt is tudni fogom, hogyan kell élnem. A hétköznapiok kisebb-nagyobb problémái akkor csapnak össze a fejünk fölött, ha túlságosan ennek a világnak a gondolkodásmódja szerint élünk. Az Isten Országában gondolkodva megtanuljuk felülről látni az eseményeket. De ez küldetéssel is jár: ha rátaláltál az élő víz forrására, nem nézheted, hogy mások megalégszenek a poszányval is.

Csak olyan mértékben mondhatom magam tanítványnak, amilyen mértékben Jézushoz válok hasonlónak, amilyen mértékben kirajzolódik bennem az ő arca. A tanítvány gondolkodása, életvitele, politizálása, sőt, halála is olyan, mint mesteréé. Úgy tölti az idejét, és úgy szórakozik, amint mestertől látta.

A kiválasztott először tanítvánnyá válik, és csak utána lesz apostol. A tanítvány hivatása, hogy hallgassa a Mestert, az apostol küldetése, hogy szavával és cselekedeteivel hirdesse, amit a Mestertől hallott. Sajnos gyakori tévedés, hogy azonnal apostolok akarunk lenni, és nem tanítványok – mintha fontosabb volna az egyházban teljesített szolgálat és feladat, mint a Mesterhez fűződő kapcsolatunk...

Az egyház úton lévő közösség. Vannak, akik nehezen mozdulnak ki biztonságosnak hitt falaik mögül, mások jobban szeretnek az árok szélén üldögélni. Az ilyenekhez lélekben közel állhat Illés próféta. Isten ma is küld. Minden megkeresztelt embernek küldetése van. Aki már tudja a Miatyánkot, nem maradhat néma, már van üzenete a Krisztust nem ismerő világ számára.

Az Evangélium ma is éppúgy "kelendő portéka", mint kétezer évvel ezelőtt, de csak a hitelesen megélt és hirdetett Evangélium. Amíg egyetlen ember van a környezetemben, aki nem hallott arról, hogy Isten végtelenül szereti őt, addig a kezembe kapott égő tüzes parázs – mely maga az Evangélium tüze – éget, úz, hajt, hogy adjam tovább azt a kincset, melyet nem csupán megőrzésre, hanem továbbadásra is kaptam.

ISTVÁN ATYA

Tizenegy út Medugorjéba

Kedves Testvérek!

2013. április 2-án ismét Medugorje-ba látogathattunk, hogy töltekezzünk. Szeretném átadni nektek a látnokokkal való találkozásaim összegzését. Legtöbbet Vicka látnokkal találkoztam, aki 32 év óta fáradhatatlanul fogadja a napi több ezer zarándokot, és tolmácsolja a Szűzanya kéréseit. Miközben Ő minden nap megjelenik neki 17:40-kor.

Elgondolkodtató a Szűzanya türelme és kitartása, ahogy rendíthetetlen alázattal hív az igaz megtérésre (a döntésre Jézus mellett), ahogy minden alkalommal újra elismétli:

„Nektek ajándékozom, azt a fegyvert, azt az öt követ, mellyel legyőzhetitek a gonoszt”.

1. Szívből végzett imádság: a rózsafüzér.
2. Az Eucharisztia.
3. Napi Szentírás-olvasás.
4. Szerdai és pénteki böjt kenyéren és vízen (A betegek kiválthatják más lemondással).

5. A havi szentgyónás az állandó lelki vezetőnél.

A rendszeres rózsafüzér-imát a növény öntözéséhez hasonlította Vicka, ha rendszeresen nem tesszük ezt meg, elszárad, és nem hoz virágot. Mint ahogy a növény növekedéséhez és életfeltételeihez szükséges az oxigén, a hőmérséklet, a napfény, a megfelelő táptalaj, a víz, és ebből egyik sem maradhat ki, ugyanúgy a Szűzanya kéréseiből se lehet egyet sem elhagyni, ha gyümölcsöt akarunk hozni. Az állandó kegyelmi áradatot csak a rendszeres rózsafüzér-imával tudjuk biztosítani! Mindig legyen nálunk a megszentelt tárgy. Ne feledkezzünk meg a szívünk imájában a fiatalokról, a papokról, a fiatal családokról, és imádkozzunk a békéért, a halottainkért. Életedet add másokért: ez a kereszt üzenete! Csak így válhatunk az imádság missziós apostolaiává!

Most néhány ízelítő Medugorje gyümölcseiből:

A Drogosok háza, mely a világon már 72 házat üzemeltet. Elvira nővér, aki saját példájával tanít, közös nyelvükön, olaszul.

Napirendjük: 6 órai kelés, rózsafüzér térden állva. 8-12-ig kemény építőipari munka (saját maguk építik és fejlesztik házaikat). 12-től 13:30-ig szabadidő (ezalatt kézzel mossák ruháikat), 18 óráig munka (ezalatt munka közben végzik a második rózsafüzért) este a harmadik rózsafüzért, és szentírásolvasás, 22 órakor villanyoltás.

Béla tanúságtétele: szüleimtől mindent megkaptam, csak példa nem volt előttem, drog, utca, családi kiközösítés, rendőrség, teljes kilátástalanság, 4 évi heroin. 6 éve vagyok a közösségben, Elvira nővér javaslatára a világ 72 házából bárhol kerülhetek, de még mindig nem tudom, hogy megértem-e az önálló életre. Mi adományokból tartjuk fenn itt magunkat.

Jozó atya árvaháza, amit a háború után hozott létre. Intézményében 4000 fő található óvodásoktól egyetemistákig. Az atya fáradhatatlanul fogadja a látnokokat, intézményét csak adományokból tartja fenn.

Krajca Míra közösség: Szentségimádás, elmélkedés, szolgálat, böjt, közös rózsafüzér, hogy tisztán lássák jövőjük útját!

Egy kanadai házaspár azért költözött Medugorjéba, hogy üzleti vállalkozást (szállodát) építsen az idegenforgalom kielégítésére. Hitelenségben nőttek föl a gyermekeik. Az aszszony mesélte: férjem a dollárjait mutogatva mondogatta a gyermekeknek, hogy „ez az Isten”. Ezzel a szemlélettel mindannyian zátonyra futottak, drogos és erkölcstelen életük aggasztóvá vált. Nagy építkezésünk közepette a férjem kezébe került egy könyv a Szűzanya üzeneteivel, ami meg-

változtatta az ő egész életét, és a családnk is a Szűzanya felé fordult.

Nem pénzes vendégeket fogadunk, hanem papi, szerzetesi közösségeket, kizárólag rászorultsági alapon, így az állandó gondviselést is megtapasztalhatjuk. Jól érezzük magunkat Medugorjében, gyermekeink többsége is a mi utunkat járja.

Nagymaros 2013. 04. 26.

Dicsértessék a Jézus Krisztus!

ZOLTAI ZSOLT

A következő medugorjei zarándoklat fiatalok számára: 2013. július 31-től augusztus 7-ig, az őszi találkozó mindenki számára: október 21-től 26-ig. Nyitott szívet és sok kegyelmet a Szűzanya kéréseihez!

Vater Unser - Mi atyánk (A német)

Vater Unser im Himmel, Geheiligt werde Dein Name, Dein Reich komme. Dein Wille geschehe, Wie im Himmel, so auf Erden. Unser tägliches Brot gib uns heute, Und vergib uns unsere Schuld, Wie auch wir vergeben unseren Schuldigern. Und führe uns nicht in Versuchung, Sondern erlöse uns von dem Bösen. (a német misén így mondjuk együtt)

Isten mindenkit egyformán szeret – avagy egy református a katolikusok között

Amikor közel 45 évvel ezelőtt először leszálltam Nagymaroson a vonatról, még nem gondolhattam, hogy egyszer e városka lakója leszek, hogy itt fogom leélni az életem, hogy itt lesz családom, és hogy itt találok meg Istent.

Azokban az években pesti, vallását nem gyakorló református lányként, sokáig gyöckértenül vergődtem az ismeretlenben. A biztos pont katolikus férjem és a családja volt, akik vasárnaponként elvittek Isten házába. Nehéz volt belépnem a templomba, emlékszem, mindig azt szerettem volna, mint ahogy azt kislány koromban a nagymamám tette: valaki fogja meg a kezem, és vezessen a vallásom szerinti Isten elé.

Soha nem találtam meg ezt a személyt! Most már tudom, azért nem, mert nekem magamnak kellett kinyitnom az ajtót!

„Íme, az ajtó előtt állok és zörgetek. Ha valaki meghallja az én szómat és megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok és ő énvelem.” (Jel.3,20)

Aztán a gyerekeim, akiknek első lépéseit férjemmel és a marosi nagymamával együtt egyengettem a katolikus templomba vezető úton, később példaként szolgáltak nekem a hitükkel, és segítettek, hogy újra elinduljak a hit útján „nálunk”, a reformátusoknál.

Gyülekezetünk akkor kapott új lelkészt, és az ő közvetlensége, a barátsága, de elsősorban igehirdetése megartottak, és szép lassan közel vittek Istenhez. Olyannyira, hogy a következő választásnál már presbiterként szolgálhattam tovább a közösséget.

Ma is ott vagyok, ott építem egyházunkat, szeretem a közösségemet, és érzem, hogy formálódok közöttük, fejlődhetek a hitemben.

De történt közben valami, amin még most is sokszor elgondolkodom. Talán csak meghallottam egy Édes Hangot és utána mentem?

Egy véletlen találkozáskor, közel másfél éve meghívást kaptam egy lelki gyakorlatra, és most már tudom, hogy az akkori igelévő választ nem én mondtam ki. Valaki kimondatta velem, Aki azóta is a tenyerén hord és óvja minden lépésemet. Az, Aki azon a lelki gyakorlaton olyan közel jött hozzám, hogy megérinthettem volna. Hogy miért nem tettem? Talán féltem, hogy elillan, hisz oly sokáig vártam rá.

És igen, többször tűnik úgy, hogy megint csak a távolban látom (hisz a világ hívságai oly erősek), de akkor mindig új és feltörő erővel arra vágyok, hogy utána eredjek, hogy nála legyek, hogy Ő megint a nevemen szólítson, és hogy átkaroljon. Mosolyogva, megbocsátóan, szelíden és jóságosan, mintha soha nem hagytam volna el, mintha soha nem bántottam volna meg. De most már nem hagy el, mert az ajtón belül áll, és én is tudom, hol keressem.

Ő utat mutat, sőt oda vezet, ahol a legközelebb kerülhetek hozzá. Így vezetett a Szentlélek-szeminárium „padsoraiba” is, és bár nem buktam meg, még mindig ott vagyok. Ismétlek és ismétlek. És ismételni akarok, mert döntöttem!

Mert az embernek egyszer döntenie kell, bátran, határozottan: kibem hisz, mit és miért hisz!

Mert, ha kitartok döntésem mellett, és hangosan ki merem mondani: Jézus Krisztus az Úr, megvilágítja a múltamat, érthetővé te-

szi a jelenemet és reményt ad a jövőmnek.

Bár a magocskák bennem szunnyadtak, itt a szemináriumon és az azt követő dicsőítés alatt tanultam meg imádkozni, mert korábban nem is értettem, mit jelent: ha én csendben maradok, Jézus megszólal bennem. Itt tanultam meg, hogy a Szentírásból Jézus arca ragyog rám és az igéin keresztül szólít meg. Itt tapasztaltam meg a titokzatos Szent Háromság közül a Szentlélek erejét, az ajándékait és a gyümölcsöket, itt jöttem rá, hogy csak velük teljes az élet, és a kimondhatatlan mégis kimondható.

Már köbe vésődött, hogy ne a magam akaratát cselekedjem, hanem azét, akinek terve van velem és veled, aki általad és általam akarja országát építeni.

Mint „Lelkes” imacsoport azért imádkozunk hétről hétre együtt, és nap mint nap egyenként, hogy a Szentlélek vezetésével a közösség imájából fakadó erő, a közösségből fakadó szeretet áthassa minden ember életét, aki Istent keresi, vagy még nem keresi, aki vigasztalódni akar, aki nyomorúságban van, aki gyógyulásra szorul, egyszóval mindenkiért, aki útutazóban van ezen a földön, bárhova is tartozunk.

Engem Isten reformátusként szeret: kedden a református bibliaórán, csütörtökön pedig a katolikus templomban dicsőítem őt. Akik ott vagyunk, testvérei vagyunk egymásnak, hisz látom, mindnyájan egyet akarunk: átadni magunkat Krisztusnak, az ő törvényei szerint élni, az ő áldását és kegyelmét kérni. Rátok és ránk.

Együtt állunk az Oltáriszentség előtt, egy Urat imádunk, egyformán szeretjük őt, csak épp másképp fejezzük ki. Mert hiszen egyek vagyunk az Istenben, a mi Urunkban.

Egyek vagyunk a hitben, a reményben, a szeretetben, s mindnyájan tudjuk, e három közül legfontosabb a Szeretet.

Keresők vagyunk mi ott mindnyájan, talán építőkövei a kereszteni egységnek, amit a közöttünk érezhetően jelenlévő elfogadás és befogadás mintegy tanúságtételként szolgál.

Tanítványok vagyunk mi is, és ti is, úton vagytok ti is, és mi is, akik csütörtökönként az Úr előtt megvalljuk:

„Nem mintha már elértem volna, vagy már célba értem volna, de futok utána, hogy magamhoz ragadjam, ahogy Krisztus is magával ragadott engem. Testvérek, nem gondolom, hogy máris magamhoz ragadtam, de azt igen, hogy elfelejtem, ami mögöttem van, és nekilendülök annak, ami előttem van. Futok a kitűzött cél felé, az égi hivatás jutalmáért, amelyre Isten meghívott Krisztusban... Ha valamiben még másképpen éreztek, Isten majd megvilágosít benneteket, de amit már elértünk, abban tartunk ki.”

(Fil 3/12-16)

...És egyszer, hiszem, hogy megérkezünk.

Köszönöm Márkusné Láng Ilona lelkész asszonynak, hogy engem humorosan vallás-összekötőnek nevez, és engedi azt a hitbéli gazdagságot megszerezni, amivel hiszem, hogy a közösségünk is gazdagabb lesz.

És köszönöm István atyának, hogy soha nem mondott nemet, amikor elé álltam:

Áldás, Békesség István atya!

ZOLLER REZSÓNÉ VAGYOK, A REFORMÁTUS

Egy új, sikeres evangelizációs forma

Nemrég fejeződött be az Alpha kurzus Nagymaroson.

Jó negyven évvel ezelőtt Nicky Gumbel anglikán lelkész ötletéből indult az első Alpha kurzus /alpha – a görög ábécé első betűje – alaptanfolyam/, amit aztán a munkatársaival alaposan kidolgozott, fejlesztett. A kurzus lényege, hogy elkötelezett, hívó emberek „vendégségbe” hívnak nem hívó útkeresőket, veszélyeztetett helyzetben levőket vagy csak langyosan hívőket, olykor más biztos hívőket is. Céljuk, hogy Jézushoz vezessék a távol levőket, másoknak segítő közösséget teremtsenek, másokat megerősítsenek hitükben, életükben. 12 alkalommal, hetente közös vacsorával kezdenek, utána éneklés, meghívott szakemberrel egy előadás, majd asztalonként – 2 vendégenként egy vendéglátó – megbeszélnek

a hallottakat, végül közös imával fejezik be a találkozót. A mozgalom már az egész világon elterjedt, új, sikeres evangelizációs forma. Több éve Magyarországon is működik.

Nagymaroson januárban egy 4 hetes előkészítés után indult az első kurzus. Szentendréről jöttek tapasztalt testvérek segíteni.

Néhány résztvevő – vendég és vendéglátó rövid tapasztalatát idézem fel.

Zsuzsi – Meglepett a nyíltság, a szeretet, a meghallgatás, a rám figyelés, ami itt fogadott. Mély volt az egyes témák kifejtése, és különösen hiteles, ha laikus testvér tartotta. A résztvevők igen sokfélék, sokszínűek voltak, de nem volt semmi megkülönböztetés. Csodálatos volt, amit később tudtam meg, hogy a teljes foglalkozás alatt egy külön teremben a testvérek egy kis csoportja folyamatosan imádkozott értünk. Nagyon köszönöm, hogy részt vehettem.

Magdi – Kevésbé ismertem meg a résztvevőket, mert a háttérímát végeztem. Meglepett a más gyülekezetekhez, más felekezetekhez tartozók egységes aktivitása. Szinte elröptül a 3 óra az ima alatt.

Pötyi – Feltétlenül folytatni kell ezt a formát. Nagy váltás volt az életemben, megújult, létrejött a saját szavaimmal mondott imám. A csoport mindenkiből kihozta a jót. Megrendített a Szentlélek-napon tartott gyógyító ima.

Matild – Eltűnt belőlem a félelem, megnyíltam a „vendégeskedés” hatására. Megszületett a saját szavaimmal mondott imám. Rádöbbsentem, hogy mit jelent a Miatyánkból az Atyánk. Ezek hatására tudtam olyan személyesen felolvasni Szent Pál szeretethimnuszát keresztlányom esküvőjén.

Emőke – A háttérímákban átéltem a lelki anyaság mélységét, fontosságát. Nagyon örülök, hogy én így lehettem a kurzus aktív tagja.

Gyuri – Én még nem tartok ott, ahol ti. Hihetetlen a ti hi-

tetek. Én hitetlen hívó vagyok. Igen megfogott az őszinteség, nyíltság, közvetlenség, önzetlen szeretet. Nagyon köszönöm. Folytatni kell!

Ági – Számomra a hit elmélyítését jelentette. A kurzus alkalmas a hittől távol levők vagy eltávolodottak hívására. Megéreztem, hogy Jézus van köztünk, aki megeremti a közösséget, a barátságot, a kiáradó Szentlélek erejével. Bátorítást, lelkesedést kaptam, hogy tovább segítsék. Hatalmas élmény volt a szentendrei vezetők – elsősorban Jutka és Ági – odaadó segítsége, a megismert vendégek színészsége, megnyílni tudása, a létrejött közösség. Az előadások erős élet-szerűsége hitelessé tette a hitet, a munkát. Feltétlenül folytatni szeretném. Külön köszönet Annamária doktornőnek, aki a karitász részéről az egész kurzust szervezte!

Jenő – Nagyon megerősített a hitemben. Csodálatos volt a még kevésbé ismert emberekkel kialakult baráti közösség. Mindenért és mindenkinek, elsősorban Jézusnak és a Szentléleknek, nagyon hálás vagyok. Igen szeretném, ha lenne folytatása.

LEJEGYZTE: HORTOVÁNYI JENŐ

*A: Annak, aki többet akar tudni a keresztyény hitről
L: lehetőség a tanulásra és a nevetésre
P: paprikás csirke, pizza vagy pite
H: hozzájárulni egymás épüléséhez
A: akármit kérdezhetsz*

Folytatásként megalakult az Élet-imakör

Az Alpha kurzus tagjaiból álló csoport a Biblia, az ima és éneklés erejéből merít. A kölcsönösségben felbátorítva akarunk egyre inkább az evangélium szerint élni. Találkozunk szerdánként este 7–9-ig a napköziben.

148. zsoltár

*(az „Már szintén az idő” nótájára)
részlet*

1

*Mennyei seregek, boldog, tiszta lelkek,
Emberi nemzetre kik az Égből néztek,
Az Urat örökké ti mind dicséritek!*

2

*Angyalok, az Úrnak követi kik vagytok,
Szentek, kik ő székét mind körülálljátok,
Örökké az Urat felmagasztaljátok!*

3

*Fényes Nap világa, ez világ fáklyája,
Szép Hold, éj lámpása, Égnek sok csillaga,
Az Úrnak szent nevét mindörökké áldja!*

Meghívás egy órára...

Hivatalos vagy Jézushoz

„Isten a szív csendjében beszél. Isten a csend barátja, és nekünk hallgatnunk kell őt, mert nem a mi szavaink számítanak, hanem az, amit ő mond nekünk, és amit ő rajtunk keresztül mond.”

Kedves Testvérem!

Hálásan köszönöm, hogy meghallottad és elfogadtad a hívást:

A SZENTSÉGIMÁDÁSRA templomunkban! Azaz: SZERETETVÁLASZTRA!

Ő állandó Jelenlét – mi itt tanuljuk a jelenlétet, ezzel is válaszolva a szeretetére. Adj időt, teret és lehetőséget Istennek a találkozási veled. Szemléld szeretettel a Titkot, az Oltáriszentségben köztünk maradó Jézus titkát, amit soha ki nem sajátíthatsz, de befogadhatsz.

SZOLGÁLATRA!

Másokért, az Egyház, az egész Test, a közösséged és a családod javára. Aki térdel, az egyben áldás mások számára, a közössége számára. Vidd az Úr elé szereteteidet, ellenségeidet, testvéreidet és ügyeiket, közbenjárva értük nála!

ASZKÉZISRE!

Lemondásra a jóról, egy nagyobb jó kedvéért. Mennyi mindent elintézhetnél, megoldhatnál ez alatt az idő alatt... Mégis, belépni Isten nyugalmanak a helyére, a szív békéjébe, a benső ima csendjébe, mindennél nagyobb jó, ami hosszútávon termi gyümölcseit, a kitartással a hűségben.

A CSENDRE!

Ebben az órában, amit vállaltál, törekedj a belső csendre. A külső valószínűleg nem lesz teljesen biztosítva, de ne veszítsd el a kedvedet. Először a szívedet próbáld meg lecsendesíteni, és ne a másik embert. Ebben az órában ne végezz hangos imát!

Gyakorlati tennivalók:

Amikor közbejön valami, amit előre nem tudhattál, próbáld beszervezni magad helyett mást, aki erre alkalmas.

Érkezz pontosan!!! Inkább pár perccel előbb, mint később!!!

Fontos, hogy amennyiben rajtad múlik, ne hagyd őrizetlenül az Oltáriszentséget és a templomot. Ha rendbontást tapasztalsz, próbáld tapintatosan megoldást találni, és a plébánián mindenképp jelezd!

ISTVÁN ATYA

Évről évre újra...

Legyenek elsőáldozó gyermekek!

Eljött a nap, amelyre hittanórák hosszú során készültek a gyermekek, rengeteg beszélgetéssel, mesével, magyarázgatással a családok, elsőáldozós szülői összejövetelekkel apukák és anyukák. Elsajátították a kicsik a szükséges alapokat és a szüleikkel, rokonaikkal együtt, növekvő izgalommal várták az első áldozás napját, a napot, amikor a gyerekek először veszik magukhoz az átváltoztatott ostyát.

Nagyon szépre sikerült a nagymarosi templom szertartása: gondosan megtervezett bevonulással – sok kis

lélek – gyertyákkal és számtalan egyéb ünnepélyes különbséggel, a végén útravalóval, amelyek mind-mind tovább erősítették az esemény emlékezetességét.

Sok mindent lehetne itt említeni, zavarban is vagyok, mit írjak, mit ne: a lányom boldog izgalma – és ez a kistestvére is átragadt –, a rokonok elfogódott toporgása a templomtéren, díszbe öltözött résztvevők és nézelődők...

A szertartás után agapé: kedves segítők vendégelték meg a legifjabb bárányokat, kalács, kakaó rájuk is fért akkor már. Utána, gondolom, mindenhol nagy családi ünneplés, és ezzel véget is ért az első áldozás napja, elvitte az idő ezt a vasárnapot is.

Ami ezután következik, az egy – a hívők meggyőződése szerint – magasabb rendű, igazabb élet, aminek a mai Európában sajnos számtalan támadója akad, és részben ezért még fontosabb, hogy, évről évre, újra legyenek elsőáldozó gyermekek. Talán majd egyszer Európa hangulata is megváltozik...

Én sajnos nem voltam elsőáldozó, de talán még lehetek! Jó volt sok kedves szülőt közelebből megismereni a 'katolikus szülőiken', sokukat csak látásból vagy névről ismertem, én ennyivel közelebb kerültem a marosi hívők közösségéhez.

Talán csak annyi marad hátra, hogy megköszönjem a fáradozást mindenkinek, aki segített, hogy a gyerekek eljussanak ide, és hogy ez a gyönyörű szertartás megvalósuljon.

BREZNAY BALÁZS

148. zsoltár

részlet

4

*Tüzes hatalommal forgó ti nagy Egek,
Avagy tengerekkel együtt minden vizek,
Örök dicsérettel ötet tiszteljétek!*

5

*Mert csak ő egyedül minden teremtője,
S mindent bír, valamint magában rendelte,
Megmarad mindenek ellen ő szerzése.*

6

*Földnek kereksége minden állatokkal,
Vízben úszó halak tengeri csudákkal,
Az Urat örökké áldjátok szátokkal!*

7

*Tenger mély örvénye, mennydörgés,
villomás,
Köeső, hó, szélvész, háború, csattagás,
Télben is, nyárban is mind felhős sok havas*

Murángi Kende

Kedves Jézus köszönöm, hogy velem
voltál az elsőáldozáson.

Kedves Jézus!

Köszönöm, hogy a szívembe költöttél!
Szentlek téged!

Anonimus

Kedves Jézus!

Köszönöm, hogy közelebb
kerülhettem hozzád.

Még magamhoz vehettem a
testedet.

Mátrai Nóra

Kedves Jézus a világ
legnagyobb király
vagy köztünk.

Köszönöm, hogy
testedet és véredet
magamhoz vettem

☩ = Dániel Bende

Kedves Jézus!

Köszönöm, hogy találkozhattam veled az
elsőáldozáskor.

Meg, hogy áldozhattam.

Lili

Kedves Jézus köszönöm hogy
elsőáldozó lehetek. Köszönöm!

Bálint

Zsinati könyörgés júniusban

Engedd Urunk, hogy egyházmegyei
zsinatunk erősítse bennünk annak tu-
datát, hogy az Atya gyermekei, a Fiú
követői és a Szentlélek templomai
vagyunk!

(a hívek könyörgése júniusban)

Oltárdíszítők

Úrnapján régen is volt fúvós zenekar, volt kántor, énekeltünk magyarul, aztán svábul, a férfiakkal együtt – emlékezik vissza 80 évet is Zoller Andrásné.

Az első oltár a Mainzi utcánál volt - kezdi Teca néni. Akkor lent a Váci utca sarkán egy, aztán a postánál, ahol el volt kerítve a kis köz, a negyedik meg a Német utca keresztnél, ott is el volt kerítve fölfelé. Gyönyörű volt, egyik szebb volt, mint a másik!

Megkértük a marosi gazdákat, hogy hozzanak májfát az

erdőből. Engedélyezték a nagy ágakat, és volt egy ilyen cölöpszerű, amivel lyukakat vertünk. Mindenkinek meg volt adva a maga része, nekünk azt hiszem 10 gally kellett, az iskolán túl egy jó darabon. Akkor nem volt itt, csak egy autó és két motor. Véges végig álltak a májfák a Váci úton is a Német utcán föl, utána meg összeszedtük. Nem veszekedtünk rajta, de aki élelmes volt, inkább 2-vel többet elvitt. Ilyen világ volt, kellett a rözse otthon.

Gyerekkoromtól a Só hegyre mentünk virágért. Anyám elvitt, ő kötözte, én meg lefejeltem a margitvirágot. Letettük a szomszéd pincéjébe. Belenőtünk ebbe, mikor 3 éves voltam, már volt oltár, gyerekkorba mi csak segédkeztünk. Örültünk neki. Apám ment füvet vágni, a szomszédban volt

tehén, onnan jött a szecska. Férfimunka is volt ez. Reggeli, aztán mentünk, először leszórtuk a zöldet, aztán jött a virág. Mindenkinek volt, és minden évben üzentek, hogy jöjjünk érte: gyöngyvirág, jázmin, pünkösdi rózsza! Az levestálban – de gyönyörű volt! Aztán olyan virágot is szedtünk, ami halványlila. Nejlón zacskó, be a hűtőbe! Szarkaláb, lósóska, milyen kiadós azt leszedni, és van, mikor piros, van mikor zöld!

Én elhurcolt voltam, és mikor hazaértem a fogságból, ak-

kor csináltam az első oltárt. Mondták, Teca, ezt minden évben meg kell csinálni! A függöny, meg a terítő, az nálam volt. Négy, félőtkor keltem, kiskocsival toltam, kétszer is fordultam. De az öreg Fritz néni, aki az anyám lehetett volna, már 4-kor ott volt utcát söpörni. Voltak ezek a magas vázák, vigyázni kellett, a szél eldöntötte, vettünk kisebbeket, mindig szépítettünk valamit. A befőttes üvegek, mindent előre cipelni! Az állvány a plébánián volt. A képeket is valamikor itt, helyben festették meg, bekeretezték.

Nem volt féltékenység, és nem lestük el egymástól, a Trudiéké egészen más volt, mint a Nyitrai Bözsi néniéké. Soha nem csináltunk egyformát. Egymásét mindig megnéztük, az olyan volt, mintha körmenetre mennénk. Van egy szőnyeg – mondtam a lányoknak – rátok bízom. Volt, hogy piros-fehér-zöld feliratot raktunk ki: papírból előre kivágtuk a betűket, hogy a távolság is egyformán legyen.

Egy gyönyörű oltárterítőn arany fonallal volt a kalász ki-varrva, volt vagy 100 éves, egy apáca csinálta. Én kimostam, és szétment! Kétségbe voltunk esve, mi lesz most? Összedobtuk a pénzt, elmentünk Kismarosra, és az apácák megcsinálták!

Egyszer olyan nagyon esett, folytassuk? Ne! Másnap volt a ballagás, hogy megőrültek az iskolában a rengeteg virágnak!

Jött velem a férjem is, mentünk a körmenetre, végén be a templomba. Aztán söpörni, össze kellett takarítani, volt dél, mire hazaértünk. Ebédre: borsóleves, talkedli. Senki se haragudott... Szép volt, szép gyerekkori emlék: élmény volt. Én 87 éves vagyok, szinte mind kihaltunk, mi már nem bírjuk. Szép volt, csak hát a fiatalabbaknak kéne átvenni...

LEJEGYZTE: HORTOVÁNYI EMÓKE

148. zsoltár (részlet)

8

Szép halmok, zöld ággal ékesült kis dombok,
Fák, kik különb-különb szép gyümölcsöt hoztok,
S füvek, kik gyönyörű szaggal illatoztok,

9

Sok színben öltöző, tündöklő virágok,
Berkekben, cserékben vadak, ki lakoztok,
Örökké az Úrnak nevét kiáltjátok!

Evangelizálni = Másokat Krisztushoz vezetni

Pál Feri atya egy igazi karizmatikus jelenség! Sokan ismerjük, ezért nem is fogom őt hosszasan bemutatni... Nagy örömeinkre a 2013-as tavaszi Nagymarosi Ifjúsági Találkozón az ő tolmácsolásában hallhatunk arról, hogy mit is jelent evangelizálni, tanúságot tenni, az ő szavaival élve: „másokat Krisztushoz vezetni”, „segíteni megtérni”.

A legeslegfontosabb, minden tanúságtevés feltétele: én otthon érzem magam Krisztusnál. Ha meghitt kapcsolat van velem, ha megtapasztaltam már irgalmát, feltétel nélküli szeretetét, segítségét, ha bennem lakik az Ő öröme, akkor tudok odalépni a másik mellé/elé hitelesen. Persze, még ekkor is adódhat némi akadály az evangelizálás útjában: a lustaságom, kényelmem... Ha otthonosan, jól érzem magam, saját kis világomban Jézussal, akkor miért kellene elhagyni a kényelmes, védett „otthont” az ismeretlen miatt?! – „De Isten szeretete sürget bennünket!”... az öröm egyik különleges tulajdonsága, hogy meg akarja osztani magát! Ha túlcsoordul, nem lehet nem továbbadni!

És ha már elindulok – Feri atya megközelítése alapján – két lehetőség közül választhatok: az egyik, hogy fényt viszek oda, ahol sötétség uralkodik; a másik, hogy elmegyek a másik emberhez és felfedezem benne a fényt (amiről esetleg nem is tud.)

Mindkét útnak van egy nagyon fontos további alapja: tudatosítsam, hogy Krisztus a Fény! Jézus mondja: „Én vagyok a világ világossága!” Nem én, hanem Ő! Nem kérkedhetek vele, nem az én érdemem, hogy a Fény bennem lakik, én is csak ajándékba kaptam! Nem az én ügyességem,

okosságom lesz a döntő a másik emberrel való találkozáskor, hanem Jézus! Őt kell elvinnem azokhoz, akik még sötétségben járnak, vagyis nem ismerik őt. Egy hasonlattal élve, szerető tükör kell, hogy legyek, ami továbbítja a fényt a környezetébe bármerre jár, bármit tesz.

A második út sajátossága, hogy oda-szegődöm valaki mellé – lehet barát, rokon vagy ismerős, esetleg ismeretlen – időt szánok rá, és a kapcsolat építésére, vele va-

gyok, meghallgatom, megismerem... stb. Ebben az esetben Feri atya azzal bízta, ha kipróbálom, biztosan fel fogom fedezni a Fényt a másikban is, hiszen Krisztus szintén ott lakik benne, csak még nem döbönt erre rá, esetleg nem ápolta...

Jézus nagyon szeretett bennünket nem szavakkal, hanem tetteivel és az életével. Lehet, hogy nem is gondolnánk, de a legkülönfélébb módokon, legváratlanabb pillanatokban is hatással lehetünk mások életére! (Pl. hogyan végezzük a napi feladatainkat, munkánkat; hogyan szólunk a másikhoz; érdeklik-e minden szóban és tettben, hogy Jézushoz tartozunk?) Erre hív engem, téged, minket Jézus, hogy ne tanúságot tegyünk, hanem váljunk az ő tanúivá életünkkel!

HADI RITA

Barátként távoztunk

Bérmálkozásra készülődve

Életem talán első és igazi lelkigyakorlatát 2013. április 12-14-én végeztem. Az volt az év első meleg és napos hétvégéje. A bérmálkozásra felkészítő lelkigyakorlat helyileg Nagymaroson a Regnum-házban került megrendezésre. Először persze senkinek sem volt kedve menni, főleg nem egy egész hétvégére, ennek ellenére mindenki pozitívan állt hozzá a dolgokhoz. Körülbelül tizenhárman lehettünk, és ez azt is jelentette, hogy sokféle egyéniséggel és problémával kellett szembe nézni. A hitoktatók közül Hadi Rita volt velünk, illetve István atya, aki az egészséget szervezte és vezette. Eleinte nem tudtuk, mi fog következni, mit fogunk átélni, bizonytalanok és egy csöppet zárkóztak voltunk, de a negatív érzések az első közös étkezésnél elmúltak.

Rengeteg önálló, önismereti feladatunk volt. Odafigyeltünk magunkra, az Istenképünkre, az Isten és jómagam kapcsolatára, a Szentlélekre. Megtanultuk, hogyan kell igazán koncentrálni az imára, meghittén és kölcsönösen beszélgetni Istennel. Aztán sok közös és páros tevékenységünk is volt. A kis közösségünk hirtelen elkezdett együtt élni és tenni egymásért. Jó ismerősként érkezünk, de barátként távoztunk.

Talán a legmeghatóbb része az volt a hétvégének, amikor felsétáltunk a hegyekbe, és István atya ott tartott egy misét. Nagyon különleges és személyes élmény volt, mert az ember nem minden nap tapasztalja meg a tökéletes harmóniát, ami a természetben lakozik. Mi megkaptuk ezt az ajándékot és megőrizzük emlékezetünkben. A szombati estét egy közös szentségimádás zárta, ami szintén megindító és közösségteremtő volt.

Összességében nagyon jól éreztem magam, nem gondoltam volna, hogy ennyit fog jelenteni. A vasárnapi gyerekmisszen mi énekeltünk és rengetegen megjegyezték, hogy az arcunkról csak úgy sugárzik a boldogság. Olyan lelki feltöltődést kaptunk, ami egy jó ideig ki fog tartani. Köszönjük a lehetőséget István atyának és Hadi Ritának, akik nagyon sokat tettek azért, hogy ez a hétvége örök emlék maradjon és egy hatalmas lelki ajándécsomaggal térjünk haza.

HUJBERT KATA

Mire fordul?

(A hívek egyházi hozzájárulása)

Kedves Marosiak!

Néhány sorban szeretném megköszönni mindazok nagylelkűségét, akik a nagymarosi templomot és plébániát immár hosszú évek óta támogatják.

Röviden szeretném elmondani mire is fordítjuk az adományukat:

- a templom és plébánia rezsiköltségeinek fedezésére, a templom virágdíszítésére
- a szentmiséinken és más liturgiákon használatos eszközök beszerzésére és karbantartására
- a templom és a plébánia és napközi épületegyüttes álmegővására
- a karitás céljaira, a cserkészetre, a hittanosok programjainak támogatására

József Vince: Remete barlang

Köszönöm, hogy segítségére vannak az egyházi hozzájárulást szedő híveinknek, akik ezt a munkát évek óta nagylelkűen végzik ellenszolgáltatás nélkül.

Szeretném tájékoztatni önöket a következő évben megvalósítandó terveinkről:

– Idén elkészül a templom elektromos felújítása, mely 6 millió forintba kerül. Pályázaton 5 millió forintot nyertünk, viszont a hiányzó 1 millió forintot nekünk kell előteremtünk.

– Idén szeretnénk elvégezni a plébániaépület hőszigetelését, és a csaknem többszáz éves ablakok cseréjét. Erre 8,2 millió Ft vissza nem térítendő támogatást pályázunk meg. Viszont ezt további 40 % önrésszel kell kiegészítenünk

– A napközi szeptembertől átkerül a plébánia üzemeltetésébe, ennek következtében szeretnénk átalakítani, hogy közösségi térként funkcionáljon. Az Emberi Erőforrások Minisztériumánál a szükséges munkálatokra 3 millió Ft-os támogatásra pályázunk.

– Jövőre szeretnénk a templom belső felújítását folytatni. Ennek következő lépése a statikai megerősítés, nagyságrendjét csak a kiviteli tervek elkészülte után látjuk. Ezután kerül sor a freskók restaurálására, ami előreláthatólag több mint 10 millió forintba fog kerülni.

Amint írtam, a munkálatokra uniós és nemzeti pályázatot fogunk benyújtani, de mindenütt szükséges a saját önrész vállalása, melyben az önök segítségét is kérni szeretnénk.

Az egyházi hozzájárulás befizetésére továbbra is lehetőség van a házaknál, az önöket meglátogató hozzájárulást beszedőknél, lehetőség van a plébánián befizetni, illetve egyre többen élnek a bankszámlaszámról havonta történő fizetés lehetőségével.

A Római Katolikus Plébánia számlaszáma: 11742094-20157874

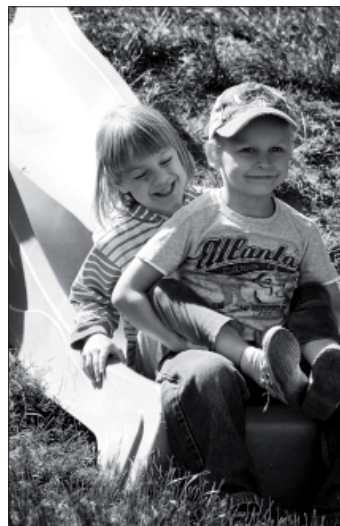
A városunkban élő 4500 katolikus rendszeresen kéri plébániaközösségünk jelenlétét, hogy legyen mellette örömeiben, és kísérje fájdalmában is. Segítse gyermekeit a hitoktatásban, a szentségek felvételében, a táborozásban. Mindennek az elvárásnak akkor tudunk megfelelni, ha a hozzánk tartozók anyagilag is segítenek bennünket.

Az Önök nagylelkű adománya sokat jelent tehát a számunkra.

Megköszönve minden eddigi segítségüket:

GÁSPÁR ISTVÁN ATYA

Majálison

Figyelem!

Nagy Figyelmeztetés

Dr. Mark Miravalle neves mariológus az alábbiakban a Hittani Kongregáció által 1974-ben megfogalmazott irányelvek alapján, a hivatalos egyházi vizsgálatok módszerét követve értékeli az „Isteni Irgalom(ról nevezett) Mária” által terjesztett üzeneteket

– Megegyezik-e az állítólagos üzenet tartalma a Katolikus Egyház hivatalos hitbéli és erkölcsi tanításával?

– A kísérő jelenségek (extázis, az üzenetközlés módja stb.) beillenek-e az Egyház misztikus hagyományába?

– Megvannak-e az állítólagos üzenetnek azok a lelki gyümölcsök, amelyek minden hiteles természetfeletti megnyilatkozást kísérnek? Jézus szavai szerint:

„Gyümölcseről lehet a fát felismerni” (Mt 12,33). Megtérés, lelki béke, lelki öröm, új vagy megújult hit, remény, szeretet; nagyobb hűség az egyházhoz, teljesebb egység az egyházzal?

(A magánkinyilatkoztatások három alapkérdése Fr. René Laurentin szerint)

Csupán néhány példa:

1. Az „Isteni Irgalom(ról nevezett) Mária” azt állítja, hogy XVI. Benedek volt „az utolsó igaz pápa a Földön”, és „a következő pápa” a „hamis próféta” lesz. (2012. április 12.)

E kijelentés, hogy érvényes konklávét „antipápát” emelhet trónra, a katolikus tanításnak nyíltan ellentmondó, eretnek állítás. Az is következik belőle, hogy Ferenc pápa csaló, „hamis próféta”. Mindez a katolikus zsinatok (Lumen Gentium 25), a katekizmus és a kánonjog törvényes pápaválasztásra vonatkozó szakaszainak elítélendő elutasítása. Emellett rendkívül veszélyes téveszme, mert egyes katolikusokat az egyháztól való elszakadásra készíthet, ami nem más, mint „a pápának való alárendeltség vagy a neki alárendelt egyháztagnak való közösség megtagadása” (CIC 751. kánon). A katolikus hívó, amennyiben így dönt, „önmagától beálló kiközösítésbe esik”, és nem járulhat szentségekhez (vö. CIC 1364.1). Az üzenet egyébként nemcsak Ferenc pápaságát kérdőjelezi meg, hanem XVI. Benedeket sem tartja tiszteletben, aki önkéntes lemondása (nem pedig az üzenetekben előrevetített „elűzetése”) napján, 2013. február 28-án, majd március 23-án ismételtel feltétlen engedelmséget fogadott Ferenc pápának.

2. Az állítólagos próféciákban számos helyen megjelenik a millenarizmusnak nevezett

eretnecség egyik formája. A millenarizmus szerint Jézus ténylegesen ezer évig uralkodni fog a Földön (2012. április 9-i üzenet). Ez idő alatt nem lesz pápa, hanem lelki pápaság valósul meg, melyben Szent Péter kormányozza az egyházat a mennyből valamiféle „földi paradicsom” körülményei között (vö. 89., 124., 141.; 88., 109., 111., 251., 258. sz. üzenetek). A Katolikus Egyház elutasítja a jézusi uralom alatt álló ezeréves földi mennyország elképzelését (KEK 676). A látható pápa nélküli évezred gondolata ellenkezik Jézus péteri ígéretével (Mt. 16,15–20), emellett sehoh-

sem igazolja a kinyilatkoztatás.

3. Az állítólagos prófécia tagadja, hogy szükség volna az üzenetek hitelességének egyházi vizsgálatára és megítélésére. „Nem fontos, hogy az Egyház jóváhagyja-e ezeket az üzeneteket, mert az idő nem az ő oldalukon van” (2011. július 9-i üzenet). Ezzel szemben a hiteles katolikus magánkinyilatkoztatás mindig az illetékes egyházi hatósághoz irányítja a látnokot, még akkor is, amikor az égiek tudták, hogy nem fogják azonnal elismerni (mint pl. Guadalupai Szent Juan Diego vagy Lourdes-i Szent Bernadette esetében).

4. Az állítólagos látnok, miközben az interneten és könyv formában nemzetközileg terjeszt állítólagos égi üzeneteket, nem azonosítja magát és nem jeltenkezik az illetékes egyházi hatóságnál. Mivel a dublini régióban él, a Dublini Főegyházmegyénél kellett volna egyházi teológiai, pszichológiai és tudományos vizsgálatra jelentkeznie. Ennek elutasítása kizárja a második kritérium (a hiteles természetfeletti közléseket jellemzően kísérő jelenségek) figyelembevételének lehetőségét. Jézus a világ világossága, aki a világgosságra hívja szolgáit; ellensége viszont a sötétségben működik.

5. Az üzenetekben számos zavaros megfogalmazás található. Egyetlen példa: ellentmond a klasszikus szentháromságtani megfogalmazásnak, hogy a mennyei Atya „Jézus nevében” jön, nem pedig a saját nevében, vagy fordítva, Jézus az Atya nevében. A zavarosságot igazoló állítások, pl. „a szeretet összesség” (45. üzenet, 2011. február 6.) szintén ellenkeznek a hiteles prófécia jellegével. Jézus nagyon egyszerűen és világosan beszél; a Sátán zavart kelt.

6. Nem következett be a 2011-re ígért „nagy figyelmeztetés”. A 2011. május 31-i üzenet felszólítja az embereket, hogy készüljenek a „figyelmeztetésre” (Istentől eredő „lelkiismereti megvilágosodás”, amelyről egyébként más Szűzanya-üzenetek is szólnak), melyre „néhány hónapon belül” sor kerül. Ez azóta sem következett be.

7. Hiányoznak az igazi keresztény gyümölcsök, a lelki béke, az öröm, a remény, a szeretet; helyettük félelem, szorongás, erőteljes negatív szemlélet jellemző.

A mennyei Atya és Jézus állítólagos üzenetei, melyek fő témái az isteni megtorlás, a harag, az

igazságtétel, a katasztrófák, tele vannak a bosszúállás és az ítélet rettegetést keltő kifejezéseivel (Pl. aki Isten ellen fordul, megvakul, kivágják a nyelvét, levágják a lábát – 2013. május 4.) Olykor a hiteles magánkinyilatkoztatások (pl. az Isteni Irgalmasság üzenetei vagy a fatimai üzenetek) is tartalmaznak erős kifejezéseket a megtisztulás feltételeken bekövetkező, nehéz időszakáról, ám a szövegek hangnemét összességében

béke, szeretet, biztatás, sőt öröm jellemzi. A nagy figyelmeztetésről szóló üzenetekből mindez hiányzik, és ez sok esetben az üzenetek terjesztőiről is elmondható.

Mi lehet az oka, hogy mégis sok jó szándékú, mélyen hívő katolikus hitelt ad az üzeneteknek?

Az, hogy sok igaz elemet is tartalmaznak: a gazdaság, a társadalom, a hit és az erkölcs globális válsága, háborús konfliktusok, természeti katasztrófák, nukleáris fenyegetés Észak-Koreában, Iránban, Pakisztánban stb. Mindezekben „az idők jeleit” látni indokolt és elfogadható; azonban teológiai tévedésekkel és egyházzellenes engedetlenséggel átítatott, állítólagos üzenetekben hinni súlyos és veszélyes tévedés. Egészen más dolog észrevenni a világban a megtérésre sürgető jeleket, és hűségesen válaszolni Jézus és a Szűzanya hiteles kortárs felhívásaira – és más hamis üzeneteket elfogadni, amelyek a hiteles üzeneteket kihasználva Ferenc pápával szembeni engedetlenségre, a katolikus dogma és a hiteles miszti-

kus hagyomány elutasítására uszítanak és rettegésből fakadó cselekvésre ösztönöznek.

Miért veszélyesek ezek az üzenetek?

A legnagyobb veszély, hogy rájuk hivatkozva egyes katolikusok fontosabbnak tarthatnak egy hamis magánkinyilatkoztatást, mint a pápa Istentől kapott tekintélyét. Különös, hogy a prófécia egyházzakadást jövendől, ami akár önbeteljesítő jóslattá is válhat. Sátáni cél és stratégia, aminek megvalósulásához részben éppen az vezethet, ha az emberek az „Isteni Irgalom (ról nevezett) Máriához” hasonló, veszélyes és megosztó prófeciákat kezdenek követni. Az egyház és a világ jelenlegi, kihívásokkal teli időszakában reálisan számíthatunk további, igaz elemekkel kevert hamis üzenetekre, melyek sátáni célja, hogy elfordítsanak a hiteles egyházi tekintélytől és tanítástól, valamint korunk hiteles égi üzeneteitől. Ezt csakis engedelmisségünk megerősítésével védhetjük ki.

Imádkozzunk a Szentatyáért, szent Katolikus Egyházunkért, az Isteni Irgalmasság és a

Szűzanya Szeplőtelen Szíve győzelméért – amelyről hiteles kortárs üzenetek szólnak –,

valamint azért, hogy az állítólagos látnok és követői békében megtérjenek és visszatérjenek az egyház szívébe, egységébe és az iránta való engedelmisségbe!

MARK MIRAVALLE

MÉNESI KRISZTINA/MAGYAR KURÍR (RÖVIDÍTETT VÁLTOZAT)

FELHÍVÁS!

A 2013-as árvíz során több nagymarosi család súlyos károkat szenvedett. Van, aki mindenét elvesztette! Több család nem rendelkezik olyan erőforrásokkal, melyek az élet újraindításához szükségesek.

Pénzadományokat az egyházközségi karitás pénztárosa,

GYARMATINÉ KANYÓ ÁGNES nevén lévő karitás számlára lehet utalni a név és a cél („árvíz”) megjelölésével.

Számlaszám: 66000114-15210748

Készpénzben a nagymarosi karitás önkénteseinél is leadhatja támogatását!

Az adományok kizárólag nagymarosi árvízkárosult magánszemélyek érdekében kerülnek felhasználásra, helyi civil döntéshozók közvetítésével

A szervezés a <http://www.facebook.com/pages/Szövetségben-Nagymaros-árvízkáros-ültjaiért/538910346165069> oldalon történik.

Telefon elérhetőség: 06-30/5004-392

148. zsoltár

10

*Gyíkok, kígyók, földön lakó sok állattal,
Sőt az madarak is külön-külön szókkal,
Örökké az Urat áldják hangossággal!*

11

*Világ fejedelmi, urak és fő népek,
Kik községgel bírtok, s néki törvént tésztek,
Örökké dicsérvén az Urat féljétek!*

12

*Együgyű gyermekek, kegyesek, szép szüzek,
Felserdült ifjakkal böcsületes vének,
Dicséret töletek légyen ő nevének!*

13

*Mert ő az, akinek hatalmában az Ég,
Néki enged tenger, Menny s földi kerektség,
Segéli övéit, mint mennyei felség;*

14

*Ezt azért, ti hívek, Úrnak szent serege,
Kik leginkább vagytok az ő szerelmébe,
Örökké szent nevét dicsérjétek Mennybe!*

(Balassi Bálint átirata)

KUCKÓ hírek

A KUCKÓ folyamatosan forgatja meglévő készletét, ezért:

KÍNÁL egyben KERES:

baba- és gyermekruhát; babakocsit, járókát, felső ruházatot; szabadidő ruhát ágyneműt: paplant, párnát, pokrócot, ágyhuzatot; függönyt; szőnyeget; bútort; edényt, háztartási eszközöket,

mosógépet (jutányos árért is, ha javítható!);

használható automata mosógépet megvételre, háztartási gépeket; kályhát; tűzhelyet

Nyitva tartás: szombatonként 9-11-ig - A KUCKÓ ÁTKÖLTÖZÖTT A NAPKÖZI ÉPÜLETÉBE!!!

Érdeklődés, bejelentkezés: 06-20/91-76-016

Tanúság

Kiadja: Szent Kereszt Katolikus Plébánia Nagymaros, Szent Imre tér 2.

Tanúság megjelenik húsvétra, pünkösdkor, a szent kereszt felmagasztalása ünnepén és karácsonykor.

Felélős kiadó: Gáspár István

Szerkeszti: Hortoványi Emőke

Főmunkatárs: Hortoványi Jenő,

Képanyag: Láng András és Telegdi Armin

Nyomdai előállítás: Dunapress Bt, Nagymaros

Megjelenik: 400 példányban